

Vancouveri Levél

37. Évfolyam

59. Beszámoló

2001 május

Kinai utam 2001 április 30 - május 14.-ig

Hirtelen ötlettel Kinába utaztam Május 1-14 ig. A Marco Polo utazási irodával. Ez az út az Afrikai utammal volt egyenlő, 640 fényképet készítettem két hét alatt. Ebből 57 kép fent van az internetten.

1. nap. Kezdjük az elején, Apr. 30,-án. 9:30 kor kellett volna itt lennie annak aki megígérte hogy kivisz a repülő térre, de háromnegyedkor még otthon volt s előbb el akarta vinni a fiát az iskolába ami még egy órát rátett volna. rEabeszéltem hogy azonnal jöjjön értem. Kértem kicsit későbbben mint szerettem volna mert 45 percig kellett sorba állni hogy bejelentkezzek. Ekkor vettem észre hogy a nagy sietségben nem borotválkoztam, a reptéri mosdóban ezt gyorsan pótoltam.

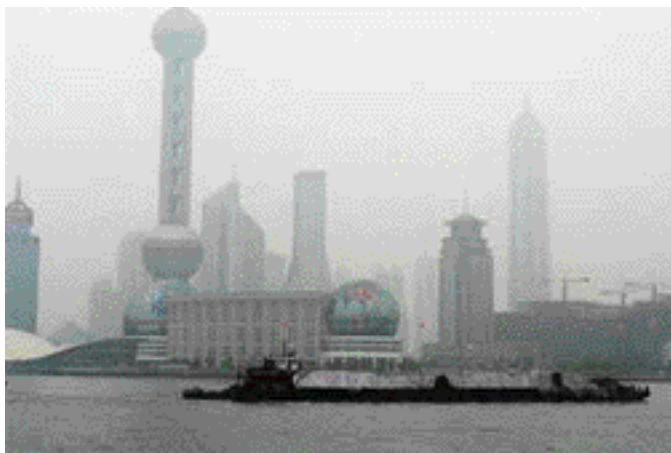
A repülő gép Szibérián és Japánon át repültünk 12 km magasságban.

2.nap. 12 órás repülés (direkt járat) megérkeztünk Sanghai-ba. Itt várt ránk az idegen vezetőnk s a sofför. A repülőn már megismerkedtem Belindával és Kimmnel. a reptéren magtaláltuk a másik két társunkat Jennifert és Tamarát a most végzett bio mérnököket Torontoból. Belinda itt dolgozik egy utazási irodában Vancouverban a bátyja Kim, Edmntonban mérnök.

Kinában a hivatalos nyelv a mandarin utatársaim pedig kantonézul beszélő kínaiak. A két lány Jen és Tam nem tudtak mandarinul Kim s Belinda elég jól.

A repülőtérről egyenesen mentünk város nézésre, a Huangpu folyónál a korzóra. Ez Május elsején délután volt s úgy tetszett az egész Shanghai ott volt!! Mozdulni is alig lehetett. A folyó olyan széles mint a Duna Pesten. A ködben alig látható túlsó part s a hajók nagyon ingereltek fényképezésre. Szóltam Kimnek hogy várjanak

meg mig én 10 méterrel arrébb mentem. Persze nem vártak meg. Nehéz leírni azt az erzést amit akkor éreztem elveszve a tömegben. vagy 10,000 kínai között keresni 5 kínai utitársat!! Szóval az első félórán Kinában elvesztem!! Akkor még a hotel nevét sem tudtuk ahol meg fogunk szállni. Mivel a kínaiak

itt veszttem el a Hangpu folyónál

alacsonyabbak nálam, felálltam egy köre, vártam mig John a vezetőnk megtalál. Megígértem magamnak hogy nem fogok többet elveszni. Ekkor még a csapat nem volt összeforva, ilyesmi később nem történt volna meg mert tömegben kézenfogva húztuk egymást és nagyon vigyáztunk egymásra.

A korzóról bementünk a belvárosba mert Jen a repülőn leejtette a szemüvegét s valaki azon nyomban rá is lépett.

Szegény kétségbe volt esve mert nem látott enélkül. Találtunk egy üzletet nyitva ahol azonnal megjavították. Mig javították a szemüveget az üzlet közelében fényképeztem a sétáló utcában a csodálatos neon fényeket. Shanghai a legmodernabb város amit életemben láttam. és nagyon tiszta.

Mivel 15 óra idő eltolódás volt, így már hajnali 3 kor felébredtem. A 26. emeleten volt a szobám csodálatos kilátással. Reggelit mindég a szállodákban ettünk magunkat szolgálva ki, amit éppen megkivántunk a sok választékból.

3. nap voltunk a Jade Buddha templomban s egy állami igazgyöngy üzletbe ahol a gyöngyök meg voltak világítva, de lámpák a kinaik magasságához voltak állítva s én kétszer hólyagosra égettem a homlokom. Itt volt először hogy Jen megkért hogy segítsék az ingával hogy melyik igazgyöngyset vegye meg. Ettől kezdve a lányok csak úgy vásároltak (no meg én is) ha az ingám igent mondott. Résztvettünk tea ceremónián majd sétáltunk a városban. Sanghaiban mindenki ott megy át az uttesten ahol s amikor akar. A piros lámpa a gyalogosoknak nem jelent semmit egyszerre vagy 40-50 ember neki indul amikor az autok próbálnak a zöldben menni. A gyerekek megbámúltak integetnek vagy "hello"-t mondanak.

Este elmentünk a **Shanghai Cirkuszt** megnézni. Csodálatos volt. Egy férfi 24 széket kb. 120 kg egyensúlyozott a homlokán. Egy gömbben 4 motorbiciklis száguldozott keresztbe egymásnak, kettőt már láttam itt Kanadában de négyet még nem. Kettő vízintesen ment egymással szemben kettő függő-legesen.

A bűvésznő fantasztikus volt. Egy álló fali órába berakott egy lányt majd kardokkal átszurkálta az órát. Az óra közepén ahol az inga van berakott nagy dobozt, amin a bűvésznő átment. majd helyre állította az órát, s kinyitotta az ajtót s kijött a lány s még négy lány!! Az óra egy álványon volt tehát a lányok nem csapó ajtón jöttek fel! amikor egy lány kijött üres volt a hely majd hirtelen láthatóvá vált a következő lány, s ez így ment négyszer!

Előtte egy másik mutatvány volt. Két katona egy lányt két kard hegyére fektetett. Egyik kard a tarkonál a másik a bokánál. Kivették a bokánál lévő kardot s egy karikát huztak át mutatván hogy nem lóg semmin.

Ilyen magas fokú mutatványokat soha nem láttam, már csak ezért is érdemes volt ennyit utazni.

4. nap. Hajnali 4 kor arra ébredtem hogy a folyosón porszívóznak, másnap meg egy téves telefon ébresztett fel. Persze többet nem aludtam el.

A Jade Buddha templomban megkérdeztem hogyan vészelte át a kulturális forradalmat ez a szobor. A szerzetesek a szobor elé egy hatalmas Mao Tse Tung festményt raktak s mikor a vörös örök ezt meglátták, tisztelegtek és elvonultak.

Master Li, a sofförünk elbámult s hátulról beleszaladt egy mini buszba Zhozuangba menet. Ez a 800 éves város a kelet Velencéje. Gondolákkal közlekednek itt és rövidesen az egyesült nemzetek védelmébe kerül mint világ örökség. Sok magyaros arcot láttam itt a kinaiak között. Fényképezni a keskeny utcákban a nagy tömeg miatt alig lehetett és hogy el ne veszítsük egymást kézenfogva vonultunk. Helybeli étel híresség a malc comb. Kést nem adtak hozzá hiába kértünk, így Belinda egy porcelán kanállal feldarabolta.

Az uti költségben benne volt napi háromszori étkezés. Reggelire a hotelban vagy kínai vagy angolos reggelit lehet enni saját kiszolgálással. Az ebéd és vacsora kínai éttermekben volt. It a pincérnőknek produkáltam magamat fapálcikával való evéssel s mondván nekik az egyik kínai szót a négyből amit meg-tanultam: "nyihán méj" = szép vagy. Mind-kettővel nagy sikert arattam. Este felmen-tünk a TV toronyba, vagy 128 emelet magas. Mig

sorba álltunk a mögöttem álló nő megszólított, hogy lefényképezhet e kisleányommal, mert hát nekem olyan szép nagy orrom van!!! Itt a fehéreket nagyorrúnak hívják.

5. nap: John repülőre rakott bennünket Yihangba. A kézi táskámban van a bajusz nyíró s köröm vágó olló. Átmegy a röntgenen a táská, s kinyitják. A kínai kiveszi a körömvágó ollót, forgatja jobbra balra, majd mutatja a mellette álló katonának. Az bolint, visszateszi, felveszi az egyenes ollót. Ugyanígy forgatja majd a másik bolint, és mehettünk tovább. A 40 tekercs filmet egész uton sehol nem röntgenezték s bicskám amit aputól kaptam vagy negyven éve s minden repülő utamon vagy a zsebemben vagy a fényképező táskában volt soha nem vették észre!! No most aztán se olló se bicska nem mehet a repülőre sőt a fényképező géppel is kell egy fényképet csinálni mutatván hogy nem fegyver vagy bomba!!

Yihangban Linda a vezetőnk kis doktorátusa van angolból de nem értjük meg egymást angolul. Mivel én vagyok az egyetlen fehér a csoportban mindég nekem magyaráz. A repülőn is angolul beszéltek a légi kisasszonyok de nem értettük mit mondanak.

6.nap Linda kivitt bennünket a Yangtze folyóhoz ahol a Pinghu hajóra szálltunk. Pinghu annyit jelent = *csendes tó*. Linda majdnem elsírta magát, megszeretett minket.

A Yangtze folyó a három szorosról nevezetes ami pár éven belül el fog tűnni mert 150 méterrel felduzzasztják a folyót hogy elektromos energiát termeljenek. 1.5 millió embert kell át telepíteni. Szomorú volt látni a folyó parton az elhagyott épületeket. Ezen a területen az emberek ott laktak sok-sok generáción keresztül.

7.nap. 5:45 kor ébresztő. Reggeli után átszáltunk egy kisebb hajóra ami a partra vitt ahol csonakokba szálltunk. hogy a Shennong patakon felmenjünk.

Minden csónakban volt egy angolul beszélő vezető. Miénk fiatal kínai nő volt nekem mellette jutott hely ahonnét jól tudtam fényképezni. Őnagyon rossz kedvű volt s megkérdeztem hogy álmos? nem, beteg vagyok mondta. "No akkor jó helyen ülsz" - gondoltam, és mondtam neki mire felérünk a célunkhoz rendben lesz. A meredek szikla falak között ösidők óta

evezőkkel s parton kötelekkel vontatott csónakokkal közlekedtek itt az emberek a feljebb lévő falvakba. Mikor vissza érkeztünk szorongatta a lány a kezemet s köszönte hogy jobban van. Mondtam ne nekem köszönje, nem én csináltam. Két hónapos kisgyereke van s olyan nincs hogy beteg szabadság, szükség van hogy ott legyen akkor élve - hallva ott kell lenni. Hálából elénekelt egy népdalt a saját nyelvén. Kinában a nyelvek száma 400 felett van, ebből 55 néptörzs el van fogadva önnálom nemzetiségnek A név "kinai" az csak egy gyűjtő fogalom mint a "Szojvet Unio" volt, sok népet tartalmaz és ez veszélyes lehet Kina egységére is, sokak szerint.

A hajón vannak művészek, egy 21 éves lány kis kölnis üvegek belsejébe fest, s egy férfi aki a tenyerével,

ujjaival körmével fest. Mindketőtől vásároltam. A lány mondta hogy 3% amit elad az az övé.

A hajó fedélzetén nehéz volt fényképezni előre, mert a hajó orra minden képbe bele került.

8. nap. Ma megint partra szálltunk. A szellemvárosba érkeztünk ahova libegővel mentünk fel. Itt sok szellemeket

Kedvencemmel

s ördögöket ábrázoló szobrot s régi templomokat láttunk. Érdekes volt az ősi kínai felfogás a pokolról ami hasonló a keresztény pokolhoz.

Pinghu

Este bucsú vacsora a hajón. A három szoros a Jangtze folyón sokkal híresebb mint amit megérdemelne. Igaz hogy évezredek át éltetöje volt az itt élőknek de a Li folyó sokkal látványosabb. Elbúcsúztam az aranyos kislánytól aki az üvegeket festi. Mondtam neki szívesen hazavinném menyemnek.

9.nap. Chonggingban elhagytuk a hajót egy 120 méteres ingó- mozgó pallón. Életemben ritkán fordult elő hogy hordárt fogadtam de itt az vitte a csomagomat ki a partra, ahol új vezetőnk várt. Ő volt a legrosszabb, első perctől fogva unt bennünket. Egy nagyon jó esős képet készítettem ebben a városban. Ellátogattunk a selyem gyárba ahol láttuk a selyem hernyókat és hogy miként pörgetik le a gépek a selyem szálát a gubókról. A bemutató teremben az egyik eladó lány mondta, hogy szép szkállam van és megsimogatta. A másik eladó pedig mondta hogy vigyem haza őt. Itt vettem egy selyemruhát megbizásból Magyarországról. A méretek megvoltak, így megkérdeztem az eladó lányokat kinek van 90 cm-es melle 59 cm -es

dereka. Az egyik lány jelentkezett, s felpróbálta a selyem ruhát, amit azonnal meg is vettem.

Este megint repülünk, most Guilinba. Egy fiatal asszony várt bennünket, aznap volt 28 éves és 2 hónapos házas.

10.nap. Li kivittbennünket a Li folyóhoz ahol egy kis hajóra szálltunk. Az út tervezésekor Vancouverban válogattam hogy melyik turára fizessek be, Laara egy kínai tanárnő

mondta hogy azt az utat válasszam amiben benne van a Li folyó is. Így kerültem ide erre a csodálatos tájra. 70 fényképet készítettem pár óra alatt s egyik legfelejthetlenebb élménye lett életemnek.

Este népi tánc és akrobata bemutató. az egyetemen. A zene nagyon magyarosan hangzott nem a szokásos kínai, de hát ez egy kissebbségi város. Li megkérdezte hogy akarunk e találkozni a férjével. Ujjongtunk, s elvittek bennünket találkozni férje barátaival az egyetemi szálláson. Ezek mind a közgazdaságtani kis doktorátusokon dolgoznak. Li pedig a doktorátusán angolból. A diák szállás négy vaságy, se szekrény se éjjeli szekrény a ruhák drótokon lógnak a szobában s a folyosón. A szegénység megdöbbentő. Itt Guilinban volt egy fiatal lány velünk aki idegenvezetőnek tanul. (Mindnek el kell végezni ezt és a nyelv vizsgát) Wendy rettenetesen vigyázott rám, ha utkeresztézésen mentünk át kézenfogva vezetett (nem tiltakoztam) Belém karolva mentünk az egyetemen amikor egy egyetemista megkérdezte, hogy Wendy a barátnőm? Nevetve mondta hogy igen. Persze akárhova mentünk mindenütt nézték hogy egy kis kínai csoportban egy fehér ember van.

Egy kilátóba felmentünk 150 lépcsőn Persze itt egy lépcső két normális lepcsőnek felel meg. Megállás nélkül felmentem elhagyva pihegő embereket.

11.nap A híres Nád-síp barlangba mentünk. Ember emlékezet óta ide menekültek az emberek háború, és más veszély idején, de egyetlen letört cseppkövet nem láttam. Általában a kínai emberek harmoniában élnek a természettel.

Sajnos elérkezett megint a bucsuzás ideje két aranyos vezetőnkől. A repülő téren francia csoport van, Trianon jut eszembe ha rájuk nézek.

Utunk mostani célja Xi'an (sián) hogy a meglássuk az évszázad legnagyobb archeologiai felfedezését. Xi'an Kína fővárosa volt 11 dinasztia életében. Megkérdeztem hogy volt a dinasztia váltás Kinában.

Kihalt a császári ág? Oh dehogya, fellázdak a parasztok vagy a katonák s új császárt választottak s ez így ment évszázadokon át.

Xi'anban bementünk egy muzeumba ahol egy 6,000 éves kötőablát láttam ami a magyar rovásírásra hasonlít s magyar rovásírás tudóknak elküldtem akik meglepetve láttak hasonlatosságokat. Persze se a kínaiak se a magyarok nem tudják megfejteni. Itt volt a muzeumban egy arany szarvas ami a mi csodaszarvasunk ábrázolására hasonlít. Láttunk 2,200 éves papírt, bronzlámpát füst szűrővel.

A városfal 14 km 120 m széles. A bástya kiugrók 60 méterre vannak egymástól ami megfelel egy nyíl lövés távolságnak. Így védtek a falakat az ostromlók létráitól.

Selyemszőnyegek készítését is láttuk. Egy kisebb 1 m x 60 cm selyem szőnyeg két évi munka. Arról lehet megismerni hogy selyemszőnyeg az egyik irányból nézve fényes, a másiktól nem. Az utcákon borbélyok borotváltnak.

Este megint kultúr est, Tang dinasztia műsor, vacsorával egybekötve. A vacsora - nokedlik. Valami 18 féle nokedlit kaptunk. Jól laktunk.

12. nap. Hosszú éveken át vártam erre napra. Elmegyünk a terrakotta katonákat megnézni. Egy nagy teremben 360° os vetítő vászonon bemutatják a történetét a terrakotta katonáknak. Furcsa érzés a terem közepén állva egy lovas csata kellős közepén. Mikor felénk vágattak a lovasok mindenki lebukott olyan hüen adják vissza a jelenetet.

Li folyó, a különleges alakú csodálatos hegyekkel

Amikor a császárt eltemetik s sírját terrakotta katonák őrzik. Minden katonának más az arca, tehát valódi emberekről mintázták meg őket. Négy árok van a sír körül csak az egyik van kiásva 1087 katonával a többit csak akkor ássák ki ha a technológia eljut arra fokra hogy megakadályozzák a penészedést s a színek elhalványosodását. Itt láttam a 2,200 éves bronz kocsit bronz tengellyel bronz esernyővel. A kereknek 30 küllője van, hat bronz ló húzza.

Szemben állok a 2,200 éves katonákkal. A torkom kiszárad, sírás fojtogat. Eljutottam ide ahoza csak álmaimban mertem eljönni, de hát minden akadályt le lehet győzni, csak akarni kell. Kiderült mások is hasonlóan érztek a terrakotta katonák közelében. Ezeket a sírokat véletlenül találták meg kút ásás közben. Aki megtalálta az most az előcsarnokban dedikálja az ásatás története című könyvet.

A baj az volt hogy nem tudott írni, egy évig tartott mire sikerült megtanítani a 8 kínai betűre ami a nevét jelenti. A most kiásott katonák mind darabokra voltak törve 300 évvel a temetés után a következő dinasztia által. Mivel minden darab ott volt csak meg kellett találni hogy hova illik., Így sikerült 1087 katonát össze rakni.

Ujra X'ianban vagyunk.

Semmi pénzért nem vezetnék itt annyi biciklista biciklizik össze vissza. Voltunk a 2,649 éves Vad Liba pagodában. most muzeum hogy eredetileg mi volt már nem is emlékszem, minden pillanatban valami új információt kaptunk, és csak azért maradt meg ennyi is mert naplót vezettem. Megdöbbenve láttam tegnap este X'ianban több mint 100 KFC (Kentucky Fried Chicken) kivilágított hirdetést város fő utvonalaán.

Ma este Beijingbe repültünk. Az új vezetőnk egy 28 év körüli lány, nagyon jó indulatú de gyakorlatlan. Mivel ilyenkor már minden vendéglő ahoza vinni szokta a turistákat már be volt zárva, elvitt bennünket egy nagyon alacsony rendű vendéglőbe, ahol a vacsora fantasztikusan jó volt. Este 11:40 kor érkezünk az 5 csillagos Kum Lun hotelba. Nincs helyfoglalásunk, nincs szoba mondják. Telefonálás jobbra, balra, az utazási iroda vezetőinek de kereken kijelentik nincs szoba!! Nagyon fáradtak voltunk s mivel az iroda közelében nem volt hely leülni, a szökőkút párkányára ültünk. Tamara nem érezte jól magát, végig feküdt a peremen. A biztonsági őr kétségbe esve rohant oda hogy ilyesmit nem lehet csinálni egy 5 csillagos hotelban. Igaz, mi nem éppen úgy néztünk ki mint aki 5 csillagos hotelba való, túra ruhában, pláne a tornacipős lányok. A többi vendég úgy nézett ki mintha skatulyából vették volna ki őket. Éjfél van a lámpákat oltogatják. Jen

vissza követeli az útleveleinket a szálloda portásától. A vezetőnk majdnem sír, a gyakorlott soffőr veszi kézbe a dolgokat. Hajlandók adni szobát éjszakára, de az 400 kanadai dollár, s mindanyunknak oda kell adni a hitel kártyánkat. Már nyúlok a zsebembe, amikor Jen kijelenti: "nekünk nincs hitel kártyánk!" Ez egy újabb komplikáció. A soffőr elment egy pénz automatához s hozott 2,000 dollár értékű Yuen-t. Persze ez eluxus szoba volt. Végre van szona és éppen tusolok amikor a szoba csengő megszólal a forgó toronyban lévő étterembe való reggeli jegyet hozták.

13. nap. Megmutatták a Tien'anmen teret ahol a diákok forradalmát leverték tankokkal. Persze erről a vezetőnk nem beszélt, mi meg nem kérdeztünk, de én halkán megemlékeztem a hősookról.

Beijing 3,500 éves, ma a Tiltott Városba, a volt császári palotába mentünk. Itt láttunk egy hatalmas bronz edényt ami arannyal volt bevonva és 1900 ban amikor elfoglalták a várost a francia, brit, olasz, német, osztrák csapatok az aranyat lekaparták. Valaki külföldi, vezető pozícióban lévő férfi a feleségével nézi a várost és amerre mennnek lazárják azt a részt katonákkal. Nagyon nagy a tömeg és unalmas mindég hasonló dolgokat látni. A 13. napon már nincs meg mindennek az újdonság a különlegesség varázsa,

A homlokom olyan mint a smirgli papír. A mongol sivatagból a port a szél behordja és itt minden és mindenki be van vonva nagyon finom homok szemcsékkel.

Kiderült hogy volt helyfoglalásunk a hotelban de valaki elfelejtette berakni a komputerba, de senki sem kért bocsánatot.

A vezetőnk az 5 ös skálán talán a 2 -est éri el.

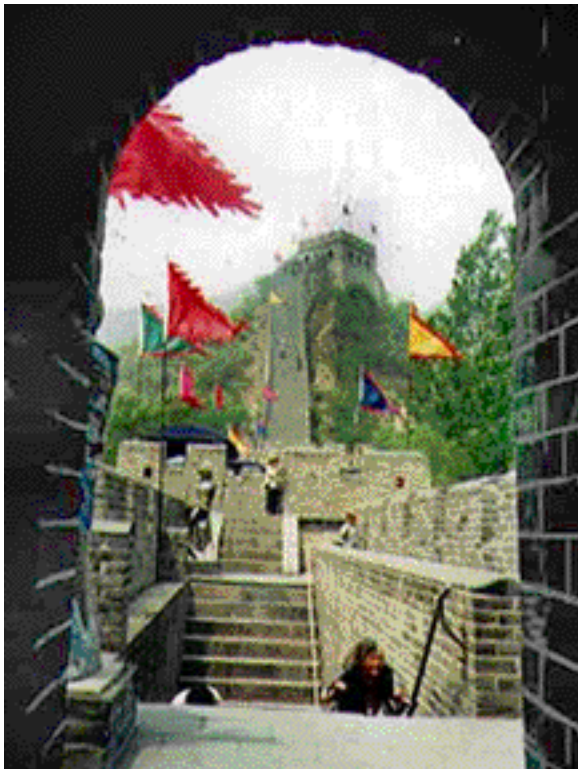
14.nap. Ma a kínai nagy falat fogjuk megmászni Shui Guan nál. A fal 6,000 km hosszú az északról betörő törzsek ellen építették évszázadokon át. Krisztus előtt a hetedik évszázadban kezdik az építkezést. Állandóan renoválták a falat 1368 ban a Ming Dinasztia idején elkezdtek az ujjá építést ami 200 évig tartott.

A kínai nagy fal cikkázva megy egyik hegy csúcstól a másikig. A holdról is látható mint egyedüli emberi építmény!

Úgy fel mint le nagyon nehéz menni a lépcsőkön mert egy lépcső több mint kétszerese egy normális lépcsőnek. Fiatal lányok s fiuk megkértek hogy mellém állhassanak fényképezkedni. Ezt most már megszoktam. Fennt az egyik őrtoronyban láttam egy síró fiatal lányt a földön feküdni, voltak körülötte elegen én mentem tovább. Vissza felé jövet a lány még mindég ott feküdt begombolt szélvédővel. Azonnal láttam hogy hőgutája van. Kézzelel lábbal mutogattam hogy azonnal levetni a kabátot, kinyitni a bluzt, s hideg vizes borogatással hűteni a szívét. Az anyja azonnal neki kezdett, én mentem tovább. Már máskor is láttam hegyekben hőgutát ami nagyon végzetes lehet ha nem avatkoznak be.

Mint egy fiatal kölkök úgy szaldgáltam fel s le a meredek lépcsőkön. A legmeredekebb részeken drót kerítések vannak s gumi kerekek odarakva hogy a lefelé gurulókat felfogják.

Este egy délamerikai bárba mentünk a lányokkal. Egy virág árus kölyök elállta az utamat hogy vegyek virágot a szép lányoknak. Éppen olyan erőszakos volt mint az isztambuli gyerekek. Végül el kellett tólni az utamból.

15.nap. Elérkezett a haza indulás napja. Mint mindég most is előre izgulok a biztonsági kapun átmenni a filmekkel, de most a hatodik vizsgálaton is sikerült átvinni röntgenezés nélkül.

Szomorú vagyok itthagyni ezt a csodálatos nemzetet és népet. Vágyam beteljesedett, láttam a terrakotta katonákat, megmáztam a kínai nagy falat, most már nincs más uti céloom, most már nyugodtan meghalhatok. No talán azért a piramisokat meg kellene nézni előbb de Indiát is jó lenne, dehát ahhoz sok pénz kellene ami nincs most már a hirtelen megváltozott körülmények miatt amiről majd máskor írok. Utolsó este egy vendéglőben a híres kínai pekingi kacsát ettük amikor Tamara hirtelen felkiált “Elizabeth”, a mellettünk elhaladó nő megtorpan, s nem ismeri fel Tamarát mert ő ujabban mindég az ellenzős sapkájával a fején van lehúzva a szemére. A fejét fel kellett emelnie ha előre akart nézni. “Elizabeth én vagyok Tamara, együtt dolgoztunk Torontóban” Persze ilyesminek velem kellett volna hogy megtörténjen nem pedig Tamarával!! Dehát másokkal is történhetnek érdekes dolgok nem csak velem.

Vissza nézve ez az út talán emlékezetesebb mint az afrikai volt. Itt az embereket is megszerettem ott a tájat a vadakat. Az emberektől ott távol voltunk tartva.

Mikor vásároltunk azonnal tudtuk hogy állami üzletben vagyunk ha több volt az elárúsító mint a vevő.

Az étkezések 8-20 fogásosak, leves és hal az mindég volt. Az ízek csodálatosak voltak magyar szemmel nézve is. Sokszor ettünk kínai ételeket amiket a velünk lévő kínaiak sem ismertek fel. Mindég volt valami ami valakinek nagyon ízlett.

A szokásos utazási szorulás vagy hasmanés az nekünk is kijutott, kinek ez kinek az.

Érdekes volt összehasonlítani a kínai és a magyar kommunizmust. Nem lehet össze hasonlítani annyira más, ők elsősorban kínaiak akik most éppen kommunisták. Ha lehetőségem lenne azonnal gondolkodás nélkül vissza mennék pár hónapra valamelyik egyetemre ahol angolt tanítanak hogy legyen kivel beszélgetni a diákoknak. Amerre mentünk aki csak pár szót is tudott angolul azonnal oda jött gyakorolni azt amit tud, tehát erre szükség van ott.

Ha nyerek a lotton vissza megyek a selyem utat végig járni, csak addig tartson ki az egészségem.

Kinában rengeteg a bicikli